

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8420010355.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.10.2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/76/2020 zo dňa 29.09.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného A. B. a B. C. vinnými - v bode 1 rozsudku obžalovaného A. B. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2 rozsudku obžalovaného A. B. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona formou účasti ako návodca podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona a v bode 3 rozsudku obžalovaného B. C. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1 rozsudku obžalovaný A. B.

-dňa 20.06.2017 v čase od 13.00 hod. do 14.15 hod. na Obvodnom oddelení PZ SR v D. E. v priestupkovom konaní vedenom pod sp. zn. ORP-KK-OPDP4- 153/2017, v zázname o podaní vysvetlenia uviedol, že pri šarvátke B. C. na ulici Slnečnej v D. E., okres F., ku ktorej došlo dňa 11.06.2017 sa snažil B. C. chrániť, a tak k nemu pribehol jeden Róm, ktorý ho kopol jedenkrát do oblasti pravého kolena zo zadnej strany, načo ho otočilo a spadol na zem a spôsobil mu tak zranenie pravého kolena, čo sa nezakladalo na pravde, nakoľko zranenie kolena si spôsobil sám v uvedený deň počas vystupovania z motorového vozidla, následne dňa 31.08.2017 v čase o 9.15 hod. až do 10.30 hod. na Okresnom riaditeľstve PZ SR, Odbor kriminálnej polície v Kežmarku po zákonom poučení o následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede podľa § 345 a § 346 Tr. zákona, do zápisnice o výsluchu v procesnom postavení svedka - poškodeného uviedol, že poučeniu porozumel a vypovedal, že počas šarvátky B. C. s rómskou osobou, keď sa ich snažil rozdeľovať, zacítil kopanec do pravého kolena do oblasti nad lýtkom v záhybe, až ho podlomilo, otočil sa a videl, že pri ňom bol nejaký starší Róm nahý v hornej časti tela a následkom zranenia šiel na lekárske ošetrenie, čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko zranenie kolena si spôsobil sám pri vystupovaní z motorového vozidla a na základe jeho výpovedí bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie osobe G. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a po podaní obžaloby Okresnému súdu v Kežmarku vypovedal na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde v Kežmarku v trestnej veci obž. G. F. dňa 16.04.2019 v procesnom postavení svedka - poškodeného po náležitom poučení o následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede podľa § 345 a § 346 Tr. zákona a uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich výpovediach z prípravného konania,

v bode 2 rozsudku obžalovaný A. B.

-v presne nezistený deň v období od 11.06.2017 až do 31.08.2017 v D. E., okres Kežmarok, na ul. Zimnej č. 407/8, v mieste, kde v tom čase žil v spoločnej domácnosti s družkou D. B. a jej synom B. C., potom ako vypovedal nepravdivé skutočnosti ohľadom incidentu zo dňa 11.06.2017, pri ktorom mal byť napadnutý neznámym Rómom a kopnutý do oblasti pravého kolena, napísal D. B. a B. C. na papier priebeh, ako malo dôjsť ku skutku, pri ktorom utrpel zranenie kolena, a teda že bol kopnutý do kolena neznámym Rómom, pričom pre tento skutok bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie osobe G. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a následne bola podaná Okresnému súdu v Kežmarku na obv. G. F. obžaloba pre tento skutok, pričom povedal D. B. a jej synovi B. C., ako majú v zmysle jeho inštrukcií vypovedať na polícii, a to za účelom, aby dostal odškodné za spôsobené zranenie,

v bode 3 rozsudku obžalovaný B. C.,

-dňa 22.08.2017 v čase od 10.00 hod. do 11.00 hod. po predchádzajúcom zákonnom poučení o následkoch krivej výpovede podľa § 346 Tr. poriadku na Okresnom riaditeľstve PZ SR, Odbor kriminálnej polície v Kežmarku, počas vykonávania úkonov v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ORP-207/VYS-KK-2017, v procesnom postavení svedka vypovedal, že dňa 11.06.2017 počas incidentu medzi viacerými tam prítomnými osobami, ktorý sa snažil A. B. ukludniť, pribehol k nim do pol pása nahý G. F. a kopol, resp. šliapol ako pri futbale zozadu do záhybu pravého kolena A. B., čo zreteľne videl a A. hneď podlomilo nohu, čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko A. B. si zranenie pravého kolena spôsobil sám dňa 11.06.2017 pri vystupovaní z osobného motorového vozidla,

Za to im súd uložil :

Obžalovanému A. B. podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. OT 6/2018-59 zo dňa 06.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.01.2018 a ktorým súdu uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému B. C. podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanej výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie čo do výroku o treste, ktoré aj písomne odôvodnil. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podáva voči výroku o treste. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. Podľa §

44 Tr. zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. V prvom rade považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje so závermi súdu o tom, že mu bola priznaná tak poľahčujúca okolnosť spočívajúca v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie a takisto priťažujúca okolnosť spočívajúca vtom, že spáchal viacero trestných činov v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona. V nadväzujúcich častiach odôvodnenia sa však už s rozhodnutím súdu prvého stupňa stotožniť nemožno. Súd v zmysle vyššie cit. zákonných ustanovení ho odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, pričom za oba trestné činy, za ktoré bol v tomto konaní postavený pred súd, je zákonom stanovená trestná sadzba v rozsahu 1 až 5 rokov. Má za to, že mal byť odsúdený na minimálnu zákonom určenú trestnú sadzbu, t. j. 12 mesiacov. Ďalej uviedol, že na základe predchádzajúceho odsúdenia bol v r. 2018 sedem mesiacov vo výkone trestu odňatia slobody a tento riadne vykonaný trest mal naňho taký vplyv, že odvtedy nepáchal nijakú trestnú činnosť, viedol riadny život a riadne sa staral o svoju rodinu a príbuzných. Súčasné nepodmienečné odsúdenie pôsobí naňho demotivujúco, nakoľko v súčasnosti má priateľku, s ktorou býva v spoločnej domácnosti, spoločne sa podieľajú na výchove jej detí a jeho prípadné uväznenie by pravdepodobne spôsobilo rozpad vzťahu, pretrhnutie sociálnych väzieb, stratu zamestnania, ktoré si našiel. Má za to, že s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije nie je potrebná jeho izolácia od spoločnosti a je mu možné udeliť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Kežmarok č. k. 7T/76/2020-149 zo dňa 29.09.2021 podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol.

Krajský súd konštatuje, že na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bol poučený podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), preskúmať len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom výroku rozsudku v posudzovanom prípade a aj vzhľadom na to, že odvolacie konanie tvorí spolu z rozhodovaním okresného súdu na hlavnom pojednávaní jeden celok nakoľko predmet konania je totožný, krajský súd preto v celosti na jeho argumentáciu prezentovanú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odkazuje.

Krajský súd vo výroku o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému A. B. nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o potrebe tento výrok naprávať, a to v prospech obžalovaného.

Okresný súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery sa zjavne riadil a prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela a jeho pomery, možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradil od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Prihliadal tiež aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd následne správne určil trestnú sadzbu postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, keďže správne vyhodnotil rovnomerný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a súčasne mu priznal priťažujúcu okolnosť upravenú v ustanovení § 37 písm. h/ Tr. zákona spočívajúcu v tom, že spáchal viac trestných činov. Rovnako správne si okresný súd splnil povinnosť upraviť aj hornú hranicu trestnej sadzby podľa pravidiel uvedených v ust. § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona, keďže v danom prípade boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, podľa pravidiel pre ukladanie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona totižto, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Okresný súd potom po zohľadnení všetkých uvádzaných hľadísk a kritérií, podľa názoru krajského súdu, určil správny druh trestu ako súhrnný trest odňatia slobody, pričom súhrnný trest uložený vo výmere 14 (mesiacov) so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (posledných desiatich rokoch bol obžalovaný už vo výkone trestu odňatia slobody) je podľa krajského súdu, trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu, a preto tento trest je primeraný a zodpovedajúci naplneniu individuálnej, ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu.

Pri úvahách o uložení trestu prihliadal krajský súd najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy, majúce na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov ako aj morálne odsúdi páchatel'a spoločnosťou. Krajský súd prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Najsamprv je potrebné uviesť, že Tr. zákon vo svojich ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov a to jednak pri zásadách ukladania trestov a jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov, ako to už bolo konštatované.

Pri ukladaní trestov je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je v prvom rade určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov a následne aj spôsobom spáchania samotného trestného činu, nevynímajúc aj úmysel a teda formu zavinenia.

Obžalovaný bol v posudzovanom prípade uznaný vinným pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona formou

účastníctva ako návodca podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, kde za oba trestné činy Trestný zákon ustanovuje totožnú výmeru trestnej sadzby od 1 roka do 5 rokov, pričom posudzované trestné činy, ktorých sa obžalovaný dopustil, sú úmyselným trestným činom, za ktorý Tr. zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou tak, že podľa kvalifikácie trestných činov upravených v ust. § 10 ods. 1 Tr. zákona, ide o prečin spáchaný ako úmyselný trestný čin.

Zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v osobitnej časti Tr. zákona môže potom v každom jednotlivom prípade ovplyvniť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keďže ako už bolo konštatované podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona je povinnosťou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť na ich pomer a mieru závažnosti.

Za danej dôkaznej situácie, kedy obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, mal krajský súd za to, opierajúc sa v celosti o argumentáciu okresného súdu, že podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby v prejednávanej veci teda splnené neboli.

Je pravdou, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, pričom úprimnosť jeho vyhlásenie nebola spochybnená, čím sa podobne ako v konaní o dohode o vine a treste vzal práva na verejný proces a tým dokazovanie jeho viny na hlavnom pojednávaní, čo potom by mohlo umožniť analogické použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu (R 44/2017).

Krajský súd však považuje za podstatné zvýrazniť, že použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona v prípade vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku nie je obligatórne, je to právo obžalovaného, no nie povinnosť pre súd toto pravidlo aplikovať vždy, keď obžalovaný takéto vyhlásenie o vine vykoná, krajský súd preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci s ohľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu (spáchal viac trestných činov a súhrnný trest mu je ukladaný aj za trestný čin vo veci sp. zn. OT 6/2018) a pomery páchatel'a (opakovane v minulosti súdne trestaný s tým, že sa už minimálne raz neosvedčil v čase plynutia skúšobnej doby) je trest v rámci zákonnej trestnej sadzby pri dolnej hranici trestnej sadzby 14 (štrnásť) mesiacov, je trestom primeraným a zákonným, keďže trest kratšieho trvania by nepostačil na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a, pri naplnení princípov individuálnej, ale aj generálnej prevencie, ktoré účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona sleduje a to najmä v tom kontexte, že skutku v posudzovanom prípade sa predsa obžalovaný dopustil aj v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z inú úmyselnú trestnú činnosť (trestný rozkaz Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/85/2016).

Krajský súd prihliadal pri určení druhu a výmery trestu na postoj obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti, kedy sa k jej spáchaniu od samého začiatku priznal, hodnotil aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, ako boli ustálené, ale aj skutočnosť, v jeho prípade nejde o páchatel'a, ktorému by bol prvýkrát uložený trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom a zase na druhej strane prihliadal aj na to, že obžalovaný ma družku, s ktorou spolu vychovávajú deti - zohľadňujúc teda aj ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pokiaľ obžalovaný A. B. v odvolaní navrhoval uložiť trest odňatia slobody kratší, resp. nespojený s jeho výkonom, krajský súd opätovne pripomína, že podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, čo znamená, že pokiaľ bol pôvodne uložený trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom (ako nepodmienečný sp. zn. OT 6/2018) okresný súd musel obžalovanému uložiť rovnako nepodmienečný trest odňatia slobody. Súčasne platí, keďže trest odňatia slobody vo veci sp. zn. OT 6/2018 už bol obžalovaným vykonaný bude povinnosťou súdu, ktorý bude nariaďovať výkon uložené trestu odňatia slobody v posudzovanom prípade v celom rozsahu započítať, celú dobu už vykonaného trestu odňatia slobody do doby výkonu trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému A. B. v posudzovanom prípade.

Na základe týchto skutočností opierajúc sa o dokazovanie už vykonané okresným súdom, rozhodol krajský súd tak, že odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.